

חוק המכר (מכר טובין בין-לאומי), התש"ס-1999*

1.	בחוק זה, "האמנה" – אמנת האומות המאוחדות בדבר חוזים למכר טובין בין-לאומי שנחתמה בווינה ביום 11 באפריל 1980.	האמנה
2.	להוראות האמנה בנוסח שבתוספת יהיה תוקף של חוק.	תחולת הוראות האמנה
3.	נוסף על האמור בסעיף 1 לאמנה, יחולו הוראות האמנה גם על חוזה שצד לו מי שמקום עסקו במדינה שאינה צד לאמנה.	הרחבת התחולה
4.	שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה.	ביצוע
5.	חוק המכר (מכר טובין בין-לאומי), התשל"א-1971 ¹ , וחוק המכר (עשיית חוזים למכר טובין בין-לאומי), התשל"ח-1978 ² – בטלים.	ביטולים
6.	על חוזים למכר טובין בין-לאומי שנכרתו לפני תחילתו של חוק זה יחול הדין הקודם.	הוראות מעבר
7.	תחילתו של חוק זה בתום שלושה חודשים מיום פרסומו.	תחילה

* נתקבל בכנסת ביום ט"ו בחשון התש"ס (25 באוקטובר 1999); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2636, מיום י"א בתמוז התשנ"ז (16 ביולי 1997), בעמ' 432.
¹ ס"ח התשל"א, עמ' 42.
² ס"ח התשל"ח, עמ' 196.

תוספת

(סעיף 2)

אמנת האומות המאוחדות בדבר חוזים למכר טובין בין-לאומי

תוכן הענינים

- חלק א - היקף תחולה והוראות כלליות
 - פרק 1 - היקף תחולה
 - פרק 2 - הוראות כלליות
- חלק ב - דרך כריתת החוזה
 - פרק ג - מכירת טובין
 - פרק 1 - הוראות כלליות
 - פרק 2 - חיובי המוכר
 - סימן 1 - מסירת הטובין והמסמכים
 - סימן 2 - התאמת הטובין וטענות צד שלישי
 - סימן 3 - תרופות בשל הפרת החוזה על ידי המוכר
 - פרק 3 - חיובי הקונה
 - סימן 1 - תשלום המחיר
 - סימן 2 - נטילה
 - סימן 3 - תרופות בשל הפרת חוזה על ידי הקונה
 - פרק 4 - העברת סיכון
 - פרק 5 - הוראות משותפות לחיובי המוכר והקונה
 - סימן 1 - הפרה צפויה וחוזים לביצוע בשיעורים
 - סימן 2 - פיצויים
 - סימן 3 - ריבית
 - סימן 4 - פטורים
 - סימן 5 - תוצאות הביטול
 - סימן 6 - שמירת הטובין
 - פרק 6 - הוראות סיום

אמנת האומות המאוחדות בדבר חוזים למכר טובין בין-לאומי

חלק א - היקף התחולה והוראות כלליות

פרק 1 - היקף התחולה

1. (א) אמנה זו תחול על חוזים למכר טובין בין צדדים, שמקומות עסקיהם נמצאים במדינות שונות, אם התקיים אחד מאלה:
 - (1) המדינות הן צד לאמנה;
 - (2) כללי המשפט הבין לאומי הפרטי מפנים לחוקיה של מדינה שהיא צד לאמנה.
- (ב) העובדה שמקומות עסקיהם של הצדדים נמצאים במדינות שונות לא תובא בחשבון כשעובדה זו אינה עולה מהחוזה או מהמשא ומתן שבין הצדדים, או ממידע שמסרו, בכל עת, לפני כריתת החוזה או בעת כריתתו.
- (ג) בקביעת תחולתה של אמנה זו לא יובאו בחשבון לאומיותם, אופיים האזרחי או המסחרי של הצדדים או של החוזה.
2. אמנה זו לא תחול על מכירות אלה:
 - (1) טובין שנקנו לשימוש אישי, משפחתי או ביתי, אלא אם כן המוכר לא ידע ולא היה עליו לדעת, בכל עת לפני כריתת החוזה או בעת כריתתו, שהטובין נקנו לשימוש כאמור;
 - (2) במכירה פומבית;
 - (3) בהוצאה לפועל או אחרת לפי סמכות חוקית;
 - (4) סטוק, מניות, ניירות ערך, מסמכים סחירים או כסף;
 - (5) ספינות, כלי שיט, רחפות או כלי טיס;
 - (6) חשמל.
3. (א) חוזים להספקת טובין שיש ליצרם או להפיקם ייחשבו כחוזי מכר, זולת אם התחייב הצד המזמין את הטובין לספק חלק מהותי מהחומרים הדרושים לייצור או להפקה כאמור.
- (ב) אמנה זו לא תחול על חוזים שבהם הספקת עבודה או שירותים אחרים מהווה את החלק המכריע של חיובי הצד המספק את הטובין.
4. אמנה זו מסדירה את דרך כריתת חוזה המכר ואת הזכויות והחיובים של המוכר ושל הקונה הנובעים מהחוזה האמור בלבד; אמנה זו אינה מתייחסת, במיוחד, לנושאים שלהלן, אלא אם כן נקבע בה במפורש אחרת:
 - (1) התוקף של החוזה, של כל אחד מסעיפיו או של כל נוהג שהוא;
 - (2) ההשפעה העשויה להיות לחוזה על זכות הקנין בטובין שנמכרו.
5. אמנה זו לא תחול על אחריותו של המוכר למוות או לנזק גוף שנגרמו על ידי הטובין לאדם כלשהו.
6. הצדדים רשאים להתנות על תחולתה של אמנה זו, או, בכפוף לסעיף 12, לגרוע ממנה או לשנות את התוצאה של כל אחת מהוראותיה.

7. (א) אמנה זו תפורש בשים לב לאופיה הבין-לאומי, לצורך לקדם אחידות בתחולתה ולשמירת תום לב בסחר בין-לאומי.
- (ב) שאלות הנוגעות בענינים הקבועים באמנה זו ואשר אינן מוסדרות בה במפורש, יוסדרו בהתאם לעקרונות הכלליים שהיא מבוססת עליהם, או, בהעדר עקרונות כאמור - בהתאם לדין החל על פי כללי המשפט הבין לאומי הפרטי.
8. (א) לענין אמנה זו, הצהרות והתנהגות אחרת של צד יפורשו בהתאם לכוונתו, כאשר הצד האחר ידע או לא יכול היה שלא להיות מודע מה היתה הכוונה.
- (ב) כאשר סעיף קטן (א) לא חל יפורשו הצהרות והתנהגות אחרת של צד בהתאם להבנת אדם סביר מסוגו של הצד האחר באותן נסיבות.
- (ג) בקביעת הכוונה של צד או הבנת אדם סביר יינתן משקל נאות לכל הנסיבות הנוגעות למקרה, לרבות המשא ומתן, כל פרקטיקה שהצדדים קבעו לעצמם, נהגים וכל התנהגות מאוחרת של הצדדים.
9. (א) הצדדים מחויבים על ידי כל נוהג שהסכימו עליו ועל ידי כל פרקטיקה שקבעו לעצמם.
- (ב) לא הוסכם אחרת, ייחשבו הצדדים כאילו החילו במשתמע על החוזה או על דרך כריתתו נוהג שהצדדים ידעו או שהיה עליהם לדעת עליו, ואשר בסחר הבין לאומי הוא ידוע ברבים לצדדים לחוזה, מהסוג שבו מדובר בסחר המסוים הנוגע בדבר, ושנוהגים לפיו בדרך כלל.
10. לענין אמנה זו -

- (1) היה לצד יותר ממקום עסק אחר, יהיה מקום העסק זה שזיקתו לחוזה ולקיומו היא ההדוקה ביותר בהתחשב בנסיבות הידועות או המשוערות על ידי הצדדים בכל עת לפני כריתת החוזה או כעת כריתתו;
- (2) לא היה לצד מקום עסק, יש להתייחס למקום המגורים הרגיל שלו.
11. חוזה מכר - אין צורך לכרתו או להוכיחו באמצעות כתב, ואין הוא כפוף לכל דרישה אחרת של הצדדים; אפשר להוכיחו בכל אמצעי, לרבות על ידי עדים.
12. הוראה מהוראות סעיף 11, סעיף 29 או חלק ב לאמנה זו, המתירה כריתה, שינוי, או סיום של חוזה מכר בהסכמה או בהצעה, בקיבול או בהבעה אחרת כלשהי של כוונות שלא בכתב, לא תחול אם לצד יש מקום עסק במדינה שהיא צד לאמנה ושהגישה הצהרה לפי סעיף 96 לאמנה זו; הצדדים אינם רשאים לגרוע מתוקפו של סעיף זה או לשנותו.
13. לענין אמנה זו, "כתב" - לרבות מברק וטלסק.

חלק ב - דרך כריתת החוזה

14. (א) הצעה לכריתת חוזה, הממוענת אל אדם מסוים אחד או יותר, מהווה הצעה, אם היא מסוימת במידה מספקת ומציינת את כוונתו של המציע להתקשר במקרה של קיבול; הצעה מסוימת במידה מספקת אם מצוינים בה הטובין ואם היא קובעת, במפורש או במשתמע, את הכמות והמהיר או מאפשרת קביעה כאמור.
- (ב) הצעה שאינה ממוענת אל אדם מסוים אחד או יותר תיחשב כהזמנה להציע הצעות בלבד, זולת אם ציין מגיש ההצעה בכירור אחרת.
15. (א) הצעה נכנסת לתוקפה כאשר היא מגיעה אל הניצע.

(ב) הצעה, אפילו כשהיא בלתי חוזרת, ניתנת לחזרה אם הודעת החזרה הגיעה לניצע לפני ההצעה או באותה עת.

16. (א) ניתן לחזור מהצעה, קודם כריתת החוזה, אם הודעת החזרה הגיעה אל הניצע לפני שהוא שיגר הודעת קיבול.

(ב) על אף האמור, אין לחזור מהצעה באחד מהמקרים האלה:

(1) אם מצוין בהצעה, בין בקביעת מועד מסוים לקיבולה ובין בדרך אחרת, שהיא בלתי חוזרת;

(2) אם היה סביר שהניצע יסתמך על ההצעה כעל הצעה בלתי חוזרת, והניצע פעל תוך הסתמכות על ההצעה.

17. הצעה, אף כשהיא בלתי חוזרת, פוקעת בהגיע אל המציע הודעה על דחייתה.

18. (א) הצהרה או התנהגות אחרת של הניצע המבטאות הסכמה להצעה מהוות קיבול; שתיקה או העדר פעולה כשלעצמן אינן מהוות קיבול.

(ב) קיבול של הצעה נכנס לתוקף ברגע שהביטוי להסכמה מגיע אל המציע; קיבול אינו תקף אם הביטוי להסכמה אינו מגיע אל המציע בתוך התקופה שהוא קבע או, אם לא נקבע מועד, בתוך זמן סביר בהתחשב בנסיבות העסקה, לרבות מהירותם של אמצעי התקשורת שהמציע משתמש בהם; הצעה בעל פה יש לקבל מיד, זולת אם הנסיבות מבטאות אחרת.

(ג) אם מההצעה או כתוצאה מפרקטיקה שהצדדים קבעו בינם לבין עצמם, או מנוהג, יכול הניצע להביע את הסכמתו על ידי ביצוע מעשה, כגון מעשה הקשור לשיגור הטובין או לתשלום המחיר, בלי להודיע למציע, הקיבול יהיה תקף עם ביצוע המעשה, ובלבד שהמעשה בוצע בתקופה כאמור בסעיף קטן (ב).

19. (א) תשובה להצעה המתיימרת להיות קיבול אך מכילה תוספות, הגבלות או שינויים אחרים, מהווה דחיה של ההצעה ומהווה הצעה נגדית.

(ב) על אף האמור, תשובה להצעה המתיימרת להיות קיבול אך מכילה תנאים נוספים או שונים אשר אינם משנים באופן ממשי את תנאי ההצעה מהווה קיבול, זולת אם המציע התנגד לכך בעל פה או שיגר הודעה על התנגדותו בלא דיחוי; לא התנגד כאמור, יהיו תנאי החוזה תנאי ההצעה עם השינויים הכלולים בקיבול.

(ג) תנאים נוספים או שונים הקשורים, בין היתר, למחיר, לתשלום, לאיכות ולכמות של הטובין, למקום המסירה ולמועדה, להיקף אחריותו של צד אחד כלפי האחר או ליישוב סכסוכים, ייחשבו כמשנים באופן ממשי את תנאי ההצעה.

20. (א) התקופה לקיבול, שנקבעה על ידי המציע במברק או במכתב, מתחילה עם מסירת המברק לשיגור או מהתאריך המצוין במכתב; לא מצוין התאריך – מהתאריך המצוין על המעטפה; התקופה לקיבול שנקבעה על ידי המציע בטלפון, בטלקס או באמצעי אחר של תקשורת מידית מתחילה עם הגיע ההצעה אל הניצע.

(ב) ימי חג רשמיים או ימים שאינם ימי עסקים החלים בתוך התקופה לקיבול ייכללו בחישוב התקופה; ואולם אם לא ניתן למסור את הודעת הקיבול לכתובתו של המציע ביום האחרון של התקופה מפני שבאותו יום חל במקום העסק של המציע חג רשמי, או יום שאינו יום עסקים – תוארך התקופה עד ליום העסקים הראשון שלאחריו.

21. (א) על אף הוראות סעיף 20, יש תוקף לקיבול מאוחר, אם הודיע המציע על כך בעל פה לניצע או אם שיגר הודעה על כך בלא דיחוי.

(ב) עלה ממכתב או מכתב אחר המכיל קיבול מאוחר, כי נשלח בניסיונות שבהן היה מגיע אל המציע במועד אילו הועבר באופן רגיל, יהיה הקיבול המאוחר תקף, זולת אם הודיע המציע לניצע בעל פה, שהוא סבור שפג תוקף הצעתו, או אם שיגר הודעה על כך בלא דיחוי.

22. קיבול ניתן לחזרה אם הגיעה הודעת החזרה אל המציע במועד כניסת הקיבול לתוקף או קודם לכן.

23. חוזה נכרת ברגע כניסת הקיבול לתוקף בהתאם להוראות אמנה זו.

24. לענין חלק זה של האמנה, יראו הצעה, הודעת קיבול או כל ביטוי אחר של כוונה כ"מגיעים" אל הנמען כאשר הם נאמרים לו בעל פה או נמסרים בדרך אחרת, לו אישית, במקום עסקו או במענו, ואם אין לו מקום עסק או מען, במקום המגורים הרגיל שלו.

חלק ג - מכירת טובין

פרק 1 - הוראות כלליות

25. הפרת חוזה שבוצעה על ידי אחד הצדדים היא יסודית, אם היא גורמת לצד האחר פגיעה במידה השוללת ממנו מהותית את אשר היה זכאי לצפות לו לפי החוזה, זולת אם המפר לא צפה, ואדם סביר מסוגו באותן נסיבות לא היה צופה, תוצאה כאמור.

26. הצהרה על ביטול החוזה תקפה רק אם נעשתה בהודעה לצד האחר.

27. זולת אם נקבע מפורשות אחרת בחלק זה של האמנה, אין בעיכוב או בטעות בהעברת הודעה, בקשה או מסר אחר, או באי הגעתם אם נמסרו או נעשו על ידי צד בהתאם לחלק זה ובאמצעים מתאימים לנסיבות, כדי לשלול מאותו צד את הזכות להסתמך על המסר.

28. אם, בהתאם להוראות אמנה זו, זכאי צד אחד לדרוש קיום חיוב של הצד האחר, אין בית משפט חייב לתת פסק דין לביצוע בעין אלא אם כן היה עושה זאת לפי חוקי-הוא לגבי חווי מכר דומים שאינם מוסדרים על ידי אמנה זו.

29. (א) שינוי או סיום חוזה - יכול שייעשו בהסכמת הצדדים גרידא.

(ב) חוזה בכתב, המכיל סעיף שלפיו כל שינוי או סיום בהסכמה צריכים להיעשות בכתב - אין לשנותו או לסיימו בהסכמה אלא בדרך זו, ואולם התנהגותו של צד עשויה למנוע את הסתמכותו על סעיף זה במידה שבה הצד האחר הסתמך על אותה התנהגות.

פרק 2 - חיובי המוכר

30. על המוכר למסור את הטובין וכל מסמך הקשור בהם ולהעביר את הקנין בטובין, כנדרש בחוזה ובאמנה זו.

סימן 1 - מסירת הטובין והמסמכים

31. לא היה המוכר מחויב למסור את הטובין במקום מסוים אחר, חיובו למסירה הוא -

(1) כאשר חוזה המכר כרוך בהובלת הטובין - בהעברת הטובין לידי המוביל הראשון לשם העברה לקונה;

(2) במקרים שאינם כלולים בפסקה (1), כאשר החוזה מתייחס לטובין מסוימים, או לטובין בלתי מזהים מתוך מלאי מסוים או שיש לייצרם או להפיקם, ובעת כריתת החוזה הצדדים ידעו שהטובין נמצאו, או יועדו לייצור או להפקה במקום מסוים - בהעמדת הטובין לרשות הקונה במקום האמור;

(3) במקרים אחרים - בהעמדת הטובין לרשות הקונה במקום שבו נמצא מקום עסקו של המוכר בעת כריתת החוזה.

32. (א) העביר המוכר, בהתאם לחוזה או לאמנה זו, את הטובין לידי המוביל, והטובין אינם מזוהים בבירור לחוזה בדרך של סימון על הטובין, על ידי מסמכי משלוח או בדרך אחרת, על המוכר לתת הודעה לקונה על המשלוח עם פירוט הטובין.

(ב) היה המוכר מחויב להסדיר את הובלת הטובין, עליו לכרות חוזה, ככל שהם דרושים לשם הובלה אל המקום שנקבע, באמצעי תחבורה המתאימים לנסיבות ובהתאם לתנאים המקובלים בהובלה כאמור.

(ג) לא היה המוכר מחויב לבטח את הובלת הטובין, עליו להמציא לבקשת הקונה את כל המידע הזמין הדרוש כדי לאפשר לו לבצע את הביטוח האמור.

33. על המוכר למסור את הטובין -

(1) אם נקבע מועד או שהוא ניתן לקביעה לפי החוזה - באותו מועד;

(2) אם נקבעה תקופה או שהיא ניתנת לקביעה לפי החוזה - בכל עת באותה תקופה, זולת אם לפי הנסיבות על הקונה לבחור מועד;

(3) בכל מקרה אחר - בתוך זמן סביר לאחר כריתת החוזה.

34. היה המוכר מחויב להעביר מסמכים המתייחסים לטובין, עליו להעבירם במועד, במקום ובצורה הנדרשים בחוזה; העביר המוכר את המסמכים לפני המועד, זכאי הוא, עד למועד האמור, לתקן כל חוסר התאמה במסמכים, ובלבד ששימוש זכות זו לא יגרום לקונה אי-נוחות בלתי סבירה או הוצאה בלתי סבירה; ואולם לקונה נשמרת כל זכות לתבוע פיצויים לפי הוראות אמנה זו.

סימן 2 - התאמת הטובין וטענות צד שלישי

35. (א) על המוכר למסור טובין שהם בכמות, באיכות ובתיאור הנדרשים בחוזה, והם במכלים או ארוזים באופן הנדרש בחוזה.

(ב) זולת אם הסכימו הצדדים ביניהם אחרת, הטובין אינם תואמים את החוזה אלא אם כן:

(1) הם מתאימים למטרות שלשמן משתמשים באופן רגיל בטובין מאותו תיאור;

(2) הם מתאימים לכל מטרה מיוחדת שהובאה לידיעת המוכר במפורש או במשתמע בעת כריתת החוזה, זולת אם עולה מהנסיבות שהקונה לא הסתמך, או שלא היה סביר שיסתמך, על מיומנותו ושיקול דעתו של המוכר;

(3) הם בעלי תכונות של טובין שהמוכר הציג לקונה כדוגמה או כדגם;

(4) הם במכלים או ארוזים באופן המקובל לגבי טובין כאמור, או, אם אין אופן מקובל - באופן שדי בו כדי לשמר את הטובין ולהגן עליהם.

(ג) המוכר אינו אחראי בהתאם להוראות פסקאות (1) עד (4) של סעיף קטן (ב) לכל חוסר התאמה של הטובין, אם במועד כריתת החוזה הקונה ידע או לא יכול היה שלא להיות מודע לחוסר התאמה כאמור.

36. (א) המוכר אחראי לפי החוזה ולפי אמנה זו לכל חוסר התאמה הקיים במועד שבו מועבר הסיכון לידי הקונה, אף אם חוסר ההתאמה התגלה רק לאחר המועד האמור.

(ב) המוכר אחראי גם לכל חוסר התאמה המתרחש לאחר המועד המצוין בסעיף קטן (א) אשר נגרם עקב הפרה של חיוב כלשהו שלו, לרבות הפרה של ערובה כלשהי לכך שלמשך תקופת זמן יישארו הטובין מתאימים למטרתם הרגילה או למטרה מיוחדת כלשהי או ישמרו על תכונות או מאפיינים מוגדרים.

37. מסר המוכר טובין לפני מועד המסירה, הוא זכאי, עד לאותו מועד, למסור כל חלק חסר או להשלים כל חסר בכמות הטובין שנמסרו, או למסור טובין כתחליף לכל טובין לא תואמים שנמסרו, או להפא כל חוסר התאמה בטובין שנמסרו, ובלבד שמימוש זכות זו לא יגרם לקונה אי נוחות בלתי סבירה או הוצאה בלתי סבירה; ואולם לקונה נשמרת כל זכות לתבוע פיצויים לפי הוראות אמנה זו.

38. (א) על הקונה לבדוק את הטובין, או לדאוג שייבדקו, בתוך תקופה קצרה ככל שהרבר מעשי לפי הנסיבות.

(ב) היה החוזה כרוך בהובלת הטובין, ניתנת הבדיקה לדחיה עד לאחר שהטובין יגיעו לייעדם.

(ג) היו הטובין מנותבים מחדש או משוגרים מחדש על ידי הקונה בלי שהיתה לו הזדמנות סבירה לבדיקה, ובעת כריתת החוזה המוכר ידע או היה עליו לדעת על האפשרות לניתוב מחדש או לשיגור מחדש כאמור, ניתנת הבדיקה לדחיה עד לאחר שהטובין יגיעו לייעדם החדש.

39. (א) הקונה מאבד את זכותו להסתמך על חוסר התאמה של הטובין אם לא נתן למוכר הודעה המפרטת את טיבו של חוסר ההתאמה, בתוך זמן סביר לאחר שגילה אותו או שהיה עליו לגלותו.

(ב) בכל מקרה הקונה מאבד את זכותו להסתמך על חוסר התאמה של הטובין אם לא נתן למוכר הודעה עליו לכל המאוחר בתוך תקופה של שנתיים מהמועד שבו נמסרו הטובין בפועל לקונה, זולת אם מגבלת הזמן האמורה אינה עולה בקנה אחד עם תקופת אחריות לפי החוזה.

40. המוכר אינו זכאי להסתמך על הוראות סעיפים 38 ו-39 אם חוסר ההתאמה מתייחס לעובדות שהיו ידועות לו או שלא יכול היה שלא להיות מודע להן ושהוא לא גילה אותן לקונה.

41. על המוכר למסור טובין כשהם נקיים מכל זכות או תביעה של צד שלישי, זולת אם הסכים הקונה לקבל את הטובין בכפוף לאותה זכות או תביעה; התבססו הזכות או התביעה על קנין תעשייתי או על קנין רוחני אחר, יהיה חיוב המוכר בהתאם להוראות סעיף 42.

42. (א) על המוכר למסור טובין כשהם נקיים מכל זכות או תביעה של צד שלישי המבוססת על קנין תעשייתי או על קנין רוחני אחר, שבעת כריתת החוזה המוכר ידע עליהן או שלא יכול היה שלא להיות מודע להן, ובלבד שהזכות או התביעה מבוססת על קנין תעשייתי או על קנין רוחני אחר –

(1) לפי חוקי המדינה שבה יימכרו הטובין מחדש או ייעשה בהם שימוש אחר, אם בעת כריתת החוזה התכוונו הצדדים שהטובין יימכרו מחדש, או שיעשה בהם שימוש אחר – באותה מדינה;

(2) בכל מקרה אחר – לפי חוקי המדינה שבה מקום עסקו של הקונה.

(ב) חיוב המוכר לפי סעיף קטן (א) לא יחול באחת מאלה:

(1) בעת כריתת החוזה, הקונה ידע על הזכות או על התביעה, או שלא יכול היה שלא להיות מודע להן;

(2) הזכות או התביעה נובעות מכך, שהמוכר מילא דרישות של תרשימים טכניים, מדגמים, נוסחאות, או מפרטים אחרים שסופקו על ידי הקונה.

43. (א) הקונה מאבד את זכותו להסתמך על הוראות סעיף 41 או סעיף 42 אם לא נתן למוכר הודעה המפרטת את טיבה של הזכות או של התביעה של הצד השלישי תוך זמן סביר לאחר שנעשה מודע או שהיה עליו להיעשות מודע לזכות או לתביעה.

(ב) המוכר אינו זכאי להסתמך על הוראות סעיף קטן (א) אם הוא ידע על הזכות או על התביעה של הצד השלישי ועל טיבה.

44. על אף הוראות סעיף 39(א) וסעיף 43(א), זכאי הקונה להפחית את המחיר בהתאם להוראות סעיף 50, או לתבוע פיצויים, למעט בשל אבדן רווחים, אם יש לו צידוק סביר לאי מתן ההודעה הנדרשת.

סימן 3 - תרופות בשל הפרת החוזה על ידי המוכר

45. (א) לא קיים המוכר חיוב מחויביו לפי החוזה או לפי אמנה זו, זכאי הקונה לאחת מאלה:

(1) לממש את הזכויות לפי הוראות סעיפים 46 עד 52;

(2) לתבוע פיצויים לפי הוראות סעיפים 74 עד 77.

(ב) במימוש זכותו של הקונה לתרופות אחרות, אין כדי לשלול ממנו כל זכות היכולה לעמוד לו לתבוע פיצויים.

(ג) בית משפט או בית דין לבוררות לא יעניקו למוכר כל ארכה, כאשר הקונה נזקק לתרופה בשל הפרת חוזה.

46. (א) הקונה זכאי לדרוש מהמוכר שיקיים את חיוביו וזולת אם נזקק הקונה לתרופה שאינה עולה בקנה אחד עם דרישה זו.

(ב) בהעדר התאמה בין הטובין לבין החוזה, זכאי הקונה לדרוש מסירה של טובין חלופיים רק אם חוסר ההתאמה מהווה הפרה יסודית של החוזה, ובקשה לטובין חלופיים נעשתה יחד עם ההודעה שנמסרה לפי סעיף 39, או בתוך זמן סביר לאחר מכן.

(ג) בהעדר התאמה בין הטובין לבין החוזה, זכאי הקונה לדרוש מן המוכר לרפא את חוסר ההתאמה על ידי תיקון, וזולת אם אין הדבר סביר בהתחשב בכל הנסיבות; בקשה לתיקון חייבת להיעשות יחד עם ההודעה שניתנה לפי סעיף 39, או בתוך זמן סביר לאחר מכן.

47. (א) הקונה זכאי לקבוע למוכר תקופת זמן סבירה נוספת לשם קיום חיוביו.

(ב) לא קיבל הקונה הודעה מן המוכר כי לא יקיים בתוך התקופה האמורה, לא יהיה הקונה זכאי במהלך אותה תקופה להיזקק לכל תרופה בשל הפרת חוזה; ואולם אין בכך כדי לשלול מהקונה כל זכות שיכולה לעמוד לו לתבוע פיצויים בשל איחור בקיום.

48. (א) בכפוף להוראות סעיף 49, זכאי המוכר, אף לאחר מועד המסירה, לרפא על חשבונו כל אי קיום של חיוביו אם יכול הוא לעשות זאת בלא עיכוב בלתי סביר ובלא לגרום לקונה אי נוחות בלתי סבירה או אי-ודאות בדבר השבת הוצאות ששולמו מראש על ידי הקונה; ואולם נשמרת לקונה כל זכות לתבוע פיצויים לפי הוראות אמנה זו.

(ב) ביקש המוכר מהקונה להודיע על הסכמתו לקיום והקונה לא מילא אחר הבקשה בתוך זמן סביר, זכאי המוכר לקיים בתוך התקופה שצוינה בבקשתו; הקונה אינו זכאי, בתוך התקופה האמורה, להיזקק לתרופה שאינה עולה בקנה אחד עם קיום על ידי המוכר.

(ג) הודעה של המוכר כי יקיים בתוך תקופה קבועה, תיחשב ככוללת בקשה, לפי סעיף קטן (ב), כי הקונה יודיע על החלטתו.

(ד) בקשה או הודעה מאת המוכר לפי סעיפים קטנים (ב) או (ג) אינן תקפות, אלא אם כן התקבלו על ידי הקונה.

49. (א) הקונה זכאי להצהיר על ביטול החוזה -

(1) כאשר אי קיום של כל אחד מחיובי המוכר לפי החוזה או לפי אמנה זו מהווה הפרה יסודית של החוזה;

(2) במקרה של אי מסירה, אם המוכר לא מסר את הטובין בתוך התקופה הנוספת שקבע לו הקונה בהתאם לסעיף 47(א), או שהצהיר כי לא ימסור בתקופה שנקבעה לכך.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), כאשר המוכר מסר את הטובין, יאבד הקונה את הזכות להצהיר על ביטול החוזה, אלא אם כן הצהיר על ביטול החוזה -

(1) לגבי מסירה באיחור - בתוך זמן סביר לאחר שנעשה מודע לכך, שהמסירה קוימה;

(2) לגבי כל הפרה שאינה מסירה באיחור - בתוך זמן סביר באחת מאלה -
(א) לאחר שידע או שהיה עליו לדעת על ההפרה;

(ב) לאחר תום כל תקופה נוספת שקבע הקונה בהתאם לסעיף 47(א), או לאחר שהצהיר המוכר כי לא יקיים את חיוביו בתוך תקופה נוספת כאמור;

(ג) בתום כל תקופה נוספת שציין המוכר בהתאם לסעיף 48(ב), או לאחר שהצהיר הקונה כי לא יסכים לקיים.

50. אם הטובין אינם תואמים את החוזה, בין אם המחיר שולם כבר ובין אם טרם שולם, זכאי הקונה להפחית את המחיר על פי אותו היחס שבין ערך הטובין שנמסרו בפועל בעת המסירה לבין הערך שהיה לטובין תואמים באותה עת; ואולם אם ריפא המוכר אי-קיום כלשהו של חיוביו בהתאם לסעיף 37 או לסעיף 48, או אם סירב הקונה להסכים לקיום על ידי המוכר בהתאם לסעיפים האמורים, לא יהא הקונה זכאי להפחית את המחיר.

51. (א) מסר המוכר רק חלק מן הטובין, או אם רק חלק מן הטובין שנמסרו תואם את החוזה, יחולו, לגבי החלק החסר או החלק שאינו תואם, הוראות סעיפים 46 עד 50.

(ב) הקונה זכאי להצהיר על בטלות החוזה במלואו, רק אם אי קיום של מסירה בשלמותה או בהתאם לחוזה מהווים הפרה יסודית של החוזה.

52. (א) מסר המוכר את הטובין לפני המועד שנקבע, זכאי הקונה ליטול את הטובין או לסרב לנטלם.

(ב) מסר המוכר כמות של טובין הגדולה מזו שנקבעה בחוזה, זכאי הקונה ליטול את הטובין או לסרב ליטול את הטובין שבכמות היתרה; נטל הקונה את הטובין שבכמות היתרה, כולה או חלקה, עליו לשלם בעדה לפי התעריף שבחוזה.

פרק 3 - חיובי הקונה

53. הקונה חייב לשלם את מחיר הטובין וליטול אותם לידיו כנדרש בחוזה ובאמנה זו.

סימן 1 - תשלום המחיר

54. חיוב הקונה לשלם את המחיר כוללת נקיטת צעדים ומילוי אחר נהלים, ככל הנדרש לפי החוזה או לפי חוקים ותקנות כלשהם, כדי לאפשר את ביצוע התשלום.

55. נכרת חוזה תקף אשר אינו קובע במפורש או מכללא את המחיר או הוראות בדבר קביעת המחיר, ייחשבו הצדדים, בהעדר ביטוי הפוך לכך, שהם התייחסו במשתמע למחיר המקובל בדרך כלל בעת כריתת החוזה עבור טובין כאלה הנמכרים בנסיבות דומות במסחר הנדון.

56. מחיר שנקבע בהתאם למשקל הטובין, ייקבע, במקרה של ספק, לפי המשקל נטו.

57. (א) כאשר הקונה אינו מחויב לשלם את המחיר במקום מסוים אחר כלשהו עליו לשלם אותו למוכר -

(1) במקום עסקו של המוכר;

(2) כאשר התשלום הוא כנגד מסירה של הטובין או של מסמכים - במקום המסירה;

(ב) על המוכר לשאת בכל גידול בהוצאות הכרוכות בתשלום, אשר נגרמה עקב שינוי במקום עסקו אחרי כריתת החוזה.

58. (א) כאשר הקונה אינו מחויב לשלם את המחיר במועד מסוים אחר כלשהו, עליו לשלמו כאשר המוכר מעמיד את הטובין או מסמכים המקנים שליטה בהעברתם לרשות הקונה, בהתאם לחוזה ולאמנה זו; המוכר זכאי להתנות את מסירת הטובין או המסמכים בתשלום כאמור.

(ב) כאשר החוזה כרוך בהובלה של הטובין, זכאי המוכר לשלוח את הטובין בתנאים שלפיהם הטובין, או המסמכים המקנים שליטה בהעברתם, לא יימסרו לקונה אלא כנגד תשלום המחיר.

(ג) הקונה אינו מחויב לשלם את המחיר בטרם היתה לו הזדמנות לבדוק את הטובין, אלא אם כן נוהלי המסירה או התשלום שעליהם הסכימו הצדדים אינם עולים בקנה אחד עם כך שתהא לו הזדמנות כאמור.

59. הקונה חייב לשלם את המחיר במועד שנקבע או שניתן לקבעו לפי החוזה ואמנה זו, ללא צורך בכל בקשה או במילוי נוהל אחר כלשהו מצד המוכר.

סימן 2 - נטילה

60. חיוב הקונה ליטול מהווה -

(1) עשיית כל הפעולות שניתן לצפות באורח סביר שיעשה אותן, כדי לאפשר למוכר לבצע מסירה;

(2) נטילת הטובין לרשותו.

סימן 3 - תרופות בשל הפרת חוזה על ידי הקונה

61. (א) לא קיים הקונה חיוב מחויביו לפי החוזה או לפי אמנה זו, זכאי המוכר לאחת מאלה:

(1) לממש את הזכויות לפי הוראות סעיפים 62 עד 65;

(2) לתבוע פיצויים לפי הוראות סעיפים 74 עד 77.

(ב) במימוש זכותו של המוכר לתרופות אחרות, אין כרי לשלול ממנו כל זכות היכולה לעמוד לו לתבוע פיצויים.

(ג) בית משפט או בית דין לבוררות לא יעניקו לקונה כל ארכה כאשר המוכר נזקק לתרופה בשל הפרת חוזה.

62. המוכר זכאי לדרוש מן הקונה לשלם את המחיר, ליטול או לקיים את חיוביו האחרים, זולת אם המוכר נזקק לתרופה שאינה עולה בקנה אחד עם דרישה זו.

63. (א) המוכר זכאי לקבוע לקונה תקופת זמן סבירה נוספת לשם קיום חיוביו.

(ב) זולת אם קיבל המוכר הודעה מן הקונה כי לא יקיים בתוך התקופה האמורה, לא יהיה המוכר זכאי, במהלך אותה תקופה, להיזקק לכל תרופה בשל הפרת חוזה; ואולם אין בכך כרי לשלול מהמוכר כל זכות היכולה לעמוד לו לתבוע פיצויים בשל איחור בקיום.

64. (א) המוכר זכאי להצהיר על ביטול החוזה -

(1) כאשר אי-קיום של כל אחד מחיוביו של הקונה לפי החוזה או לפי אמנה זו מהווה הפרה יסודית של החוזה;

(2) כאשר הקונה לא קיים את חיובו לשלם את המחיר או ליטול את הטובין, או אם הודיע כי לא יעשה כן במהלך התקופה הנוספת שקבע לו המוכר בהתאם לסעיף 63(א).

(ב) על אף האמור, שילם הקונה את המחיר, יאבד המוכר את הזכות להצהיר על ביטול החוזה, אלא אם כן -

(1) לגבי קיום באיחור על ידי הקונה - לפני שהמוכר נעשה מודע לכך כי הקיום קיים;

(2) לגבי כל הפרה אחרת שאינה קיום באיחור על ידי הקונה - בתוך זמן סביר באחת מאלה -

(א) לאחר שהמוכר ידע או שהיה עליו לדעת על ההפרה;

(ב) לאחר תום כל תקופה נוספת שקבע המוכר בהתאם לסעיף 63(א), או לאחר שהקונה הצהיר כי לא יקיים את חיוביו בתוך תקופה נוספת כאמור.

65. (א) כאשר לפי החוזה על הקונה לפרט את הצורה, המידות או תכונות אחרות של הטובין, והוא לא ערך את המפרט האמור במועד שהוסכם עליו או בתוך זמן סביר לאחר שקיבל דרישה לכך מהמוכר, זכאי המוכר, בלי לגרוע מזכויות אחרות כלשהן היכולות לעמוד לו, לערוך את המפרט בעצמו בהתאם לצורכי הקונה ככל שהם ידועים לו.

(ב) ערך המוכר את המפרט בעצמו, עליו להודיע לקונה את פרטיו ולקבוע תקופה סבירה שבה זכאי הקונה לערוך מפרט שונה; אם לאחר קבלת הודעה כאמור, לא עשה הקונה כן בתקופה שנקבעה לכך, יחייב המפרט שערך המוכר.

פרק 4 - העברת סיכון

66. אובדן או נזק לטובין לאחר שהסיכון עבר לקונה אינם משחררים אותו מחיובו לשלם את המחיר, אלא אם כן האובדן או הנזק נגרמו עקב מעשה או מחדל של המוכר.

67. (א) כאשר חוזה המכר כרוך בהובלה של הטובין, והמוכר אינו מחוייב להעבירם למקום מסוים, יעבור הסיכון לקונה כאשר הטובין הועברו למוביל הראשון לשם העברתם לקונה בהתאם לחוזה המכר; מחוייב המוכר להעביר את הטובין למוביל במקום מסוים, לא

יעבור הסיכון לקונה, עד שהטובין הועברו למוביל באותו מקום; אין בעובדה שהמוכר מורשה להחזיק במסמכים המקנים שליטה בהעברת הטובין, כדי להשפיע על העברת הסיכון.

(ב) על אף האמור, לא יעבור הסיכון לקונה אלא עד שזוהו הטובין בכירור לחווה, בדרך של סימון על הטובין, על ידי מסמכי משלוח, הודעה שניתנה לקונה או בדרך אחרת.

68. הסיכון ביחס לטובין שנמכרו במשלוח יעבור לקונה בעת כריתת החווה; ואולם, אם הנסיבות מצביעות על כך, יעבור הסיכון לקונה החל במועד שבו הועברו הטובין למוביל שהוציא את המסמכים המהווים את חוזה ההובלה; על אף האמור, אם המוכר ידע או היה עליו לדעת, בעת כריתת חוזה המכר, כי הטובין אבדו או ניזוקו, ולא גילה זאת לקונה, הסיכון לאובדן או לנזק הוא של המוכר.

69. (א) במקרים שעליהם לא יחולו הוראות סעיפים 67 או 68, יעבור הסיכון לקונה כאשר הוא נוטל את הטובין לרשותו או, אם לא עשה כן במועד – החל במועד שבו הועמדו הטובין לרשותו והוא הפר את החווה באי-נטילתם.

(ב) על אף האמור, היה הקונה מחויב ליטול לרשותו את הטובין במקום שאינו מקום עסקו של המוכר, עובר הסיכון אליו כאשר הגיע מועד המסירה והקונה מודע לעובדה שהטובין הועמדו לרשותו באותו מקום.

(ג) התייחס החווה לטובין בלתי מזהים, רואים את הטובין כאילו לא הועמדו לרשותו של הקונה עד שזוהו בכירור לחווה.

70. הפר המוכר את החווה הפרה יסודית, לא יהא בהוראות סעיפים 67, 68 ו-69 כדי לפגוע בתרופות העומדות לרשות הקונה עקב ההפרה.

פרק 5 – הוראות משותפות לחיובי המוכר והקונה

סימן 1 – הפרה צפויה וחוזים לביצוע בשיעורים

71. (א) צד זכאי להשעות את קיום חיוביו אם לאחר כריתת החווה התברר כי הצד האחר לא יקיים חלק מהותי מחיוביו כתוצאה מאחת מאלה –

(1) ליקוי חמור ביכולתו לקיים או באמינותו לקבל אשראי;

(2) התנהגותו לקראת קיום החווה או במהלך קיומו.

(ב) כאשר המוכר כבר שלח את הטובין לפני שהסיבות המתוארות בסעיף קטן (א) התבררו, הוא זכאי למנוע את מסירת הטובין לקונה, גם אם הקונה מחזיק במסמך המזכה אותו לקבלם; הוראות סעיף קטן זה מתייחסות רק לזכויות בטובין שבין הקונה למוכר.

(ג) על צד המשעה את קיום החווה, לפני משלוח הטובין או לאחר מכן, להודיע מיד על ההשעיה לצד האחר ועליו להמשיך בקיום אם הצד האחר ממציא ערובה מספקת לקיום מצידו.

72. (א) כאשר לפני המועד לקיום החווה ברור שאחך הצדדים יפר את החווה הפרה יסודית, זכאי הצד האחר להצהיר על ביטול החווה.

(ב) כאשר הזמן מאפשר, על הצד שבדעתו להצהיר על ביטול החווה, לתת הודעה סבירה על כך לצד האחר, כדי לאפשר לו להמציא ערובה מספקת לקיום מצידו.

(ג) הוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו אם הצהיר הצד האחר שהוא לא יקיים את חיוביו.

73. (א) בחוזה למסירת טובין בשיעורים, שלפיו אי קיום על ידי צד אחד של חיוב מחויביו לגבי אחד השיעורים מהווה הפרה יסודית של החוזה לגבי אותו שיעור, זכאי הצד האחר להצהיר על ביטול החוזה לגבי אותו שיעור.

(ב) כאשר אי קיום על ידי צד אחד של חיוב מחויביו לגבי אחד השיעורים, נותן לצד האחר סיבות טובות להסיק כי תתרחש הפרה יסודית של החוזה לגבי שיעורים עתידיים, זכאי הוא להצהיר על ביטול החוזה לגבי העתיד, ובלבד שעשה כן בתוך זמן סביר.

(ג) קונה המצהיר על ביטול החוזה לגבי משלוח כלשהו, זכאי, באותה עת, להודיע על ביטולו לגבי משלוחים שכבר נעשו או משלוחים עתידיים אם, עקב התלות ההדדית שביניהם, לא יוכלו משלוחים אלה לשמש למטרה שאליה התכוונו הצדדים בעת כריתת החוזה.

סימן 2 - פיצויים

74. פיצויים בשל הפרת חוזה על ידי צד אחד יהיו בסכום השווה להפסד, לרבות הפסד רווח שסבל הצד האחר כתוצאה מההפרה; פיצויים כאמור לא יעלו על ההפסד שהצד המפר צפה, או שהיה עליו לצפות בעת כריתת החוזה, כתוצאה אפשרית של הפרת החוזה, לאור העובדות והעניינים שהיו ידועים לו אז או שהיה עליו לדעתם.

75. כאשר בוטל החוזה וכאשר באופן סביר ובתוך זמן סביר לאחר הביטול קנה הקונה טובין חלופיים, או שהמוכר מכר את הטובין בשנית, זכאי הצד התובע פיצויים לקבל את ההפרש שבין המחיר שבחוזה לבין המחיר שבעסקה החלופית, וזאת נוסף על כל פיצויים נוספים שניתן לקבל לפי סעיף 74.

76. (א) בוטל החוזה ויש לטובין מחיר מקובל, זכאי הצד התובע פיצויים, אם לא קנה או מכר בשנית בהתאם לסעיף 75, לקבל את ההפרש שבין המחיר שנקבע בחוזה לבין המחיר המקובל בעת הביטול, וזאת בנוסף לפיצויים נוספים כלשהם שניתן לקבל לפי סעיף 74; ואולם, אם ביטל הצד התובע פיצויים את החוזה לאחר שנטל לרשותו את הטובין, יחול המחיר המקובל במועד שבו נטל את הטובין לרשותו, במקום המחיר המקובל בעת הביטול.

(ב) לענין סעיף קטן (א) המחיר המקובל הוא המחיר הנוהג במקום שבו אמורה היתה להתבצע מסירת הטובין, או, אם אין מחיר מקובל באותו מקום - המחיר במקום אחר המשמש תחליף סביר בהתחשב בהפרשים בעלות ההובלה של הטובין.

77. על צד המסתמך על הפרת חוזה, לנקוט אמצעים הסבירים בנסיבות הענין כדי להקטין את ההפסד, לרבות הפסד רווח, כתוצאה מההפרה; לא נקט אמצעים כאמור, זכאי המפר לתבוע את הפחתת הפיצויים בסכום שבו צריך היה ההפסד לקטון.

סימן 3 - ריבית

78. לא שילם צד את המחיר או כל סכום אחר שבפיגור, זכאי הצד האחר לריבית עליו, וזאת מבלי לגרוע מזכותו לפיצויים שניתן לקבל לפי סעיף 74.

סימן 4 - פטורים

79. (א) צד אינו אחראי לאי-קיום חיוב מחויביו, אם הוא מוכיח כי אי הקיום נגרם בשל מכשול שאינו בשליטתו, ושלא ניתן לצפות ממנו באופן סביר להתחשב במכשול בעת כריתת החוזה, או למנוע אותו, או להתגבר עליו, או על תוצאותיו.

(ב) כאשר נבע אי-קיום של צד מאי-קיום של צד שלישי שעמו התקשר כדי לקיים את החוזה, בשלמותו או בחלקו, פטור אותו צד מאחריות רק אם -

(1) הוא פטור לפי הוראות סעיף קטן (א);

(2) האדם שעמו התקשר היה פטור לו היו הוראות סעיף קטן (א) חלות עליו.

(ג) הפטור לפי סעיף זה יחול בתקופה שבמהלכה קיים המכשול.

(ד) הצד שאינו מקיים את חיוביו חייב להודיע לצד האחר על המכשול ועל השפעתו על יכולתו לקיים את חיוביו; לא קיבל הצד האחר את ההודעה בתוך זמן סביר לאחר שהצד שאינו מקיים ידע או היה עליו לדעת על המכשול, יהא חייב בפיצויים הנובעים מאי-קבלה כאמור.

(ה) אין בסעיף זה כדי למנוע מכל צד לממש כל זכות אחרת נוסף על הזכות לתבוע פיצויים לפי אמנה זו.

80. צד אינו רשאי להסתמך על אי-קיום של הצד האחר, אם אי-קיום כאמור נגרם על ידי מעשה או מחדל של הצד הראשון.

סימן 5 - תוצאות הביטול

81. (א) ביטול החוזה פוטר את שני הצדדים מחיוביהם על פיו, בכפוף לחבות אפשרית בפיצויים; הביטול אינו פוגע בכל הוראה בחוזה המתייחסת ליישוב מחלוקת או בכל הוראה אחרת המסדירה את זכויותיהם וחיוביהם של הצדדים בעקבות ביטול החוזה.

(ב) צד שקיים את החוזה, בשלמותו או בחלקו, זכאי לתבוע מהצד האחר השבה של כל מה שהצד הראשון סיפק או שילם לפי החוזה; אם שני הצדדים מחויבים בהשבה עליהם לבצעה במקביל.

82. (א) הקונה מאבד את זכותו להצהיר על ביטול החוזה או לדרוש מן המוכר למסור לו טובין חלופיים, אם אין הוא יכול להשיב את הטובין במצב התואם מהותית את המצב שבו קיבלם.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו במקרים אלה:

(1) כאשר העדר האפשרות להשיב את הטובין או להשיב את הטובין במצב התואם מהותית את המצב שבו קיבלם הקונה, אינו נובע ממעשה או ממחדל שלו;

(2) כאשר הטובין או חלקם התכלו או ניוקו כתוצאה מבדיקה שנערכה בהתאם להוראות סעיף 38;

(3) כאשר הטובין או חלקם נמכרו במהלך העסקים הרגיל או נצרכו או ששונה מצבם על ידי הקונה במהלך השימוש הרגיל, לפני שגילה או שהיה עליו לגלות את חוסר ההתאמה.

83. איבד קונה את זכותו להצהיר על ביטול החוזה או לדרוש מן המוכר למסור טובין חלופיים בהתאם לסעיף 82, יישמרו לו כל התרופות האחרות לפי החוזה ולפי אמנה זו.

84. (א) היה המוכר מחויב להשיב את המחיר, עליו לשלם גם ריבית עליו, מהתאריך שבו שולם המחיר.

(ב) הקונה חב למוכר בשל כל טובות הנאה שהפיק מן הטובין או מחלק מהם במקרים אלה:

- (1) אם עליו להשיב את הטובין או חלק מהם;
 (2) אם אין באפשרותו להשיב את כל הטובין או חלקם, או להשיב את כל הטובין או חלקם במצב התואם מהותית את המצב שבו קיבלם, אך, אף על פי כן, הצהיר על ביטול החוזה או דרש מן המוכר למסור טובין חלופיים.

סימן 6 - שמירת הטובין

85. כאשר הקונה איחר בנטילת הטובין או, כשיש לבצע את תשלום המחיר ואת מסירת הטובין במקביל, הוא לא שילם את המחיר, והמוכר מחזיק בטובין או שביכולתו לשלוח בהעברתם בדרך אחרת, על המוכר לנקוט צעדים סבירים בנסיבות הענין כדי לשמור עליהם; הוא זכאי לעכב את הטובין עד שישופה על ידי הקונה על הוצאותיו הסבירות.

86. (א) קיבל הקונה את הטובין ובכוונתו לממש זכות כלשהי לפי החוזה או לפי אמנה זו כדי לדחותם, עליו לנקוט צעדים סבירים בנסיבות הענין כדי לשמור עליהם; הוא זכאי לעכב אותם עד שישופה על ידי המוכר על הוצאותיו הסבירות.

(ב) הועמדו טובין שנשלחו לקונה לרשותו, ביעדם, והוא מממש את זכותו לדחותם, עליו ליטול את החזקה בהם בשם המוכר בתנאי שניתן לעשות זאת ללא תשלום המחיר וללא אי נוחות בלתי סבירה או הוצאות בלתי סבירות; הוראה זו לא תחול אם המוכר, או אדם שהוסמך לקבל אחריות על הטובין בשמו, נוכח במקום היעד; נטל הקונה את החזקה בטובין לפי סעיף קטן זה, יוסדרו זכויותיו וחובותיו כאמור בסעיף קטן (א).

87. צד המחויב לנקוט צעדים לשמירה על הטובין זכאי להפקידם במחסן של אדם שלישי על חשבוננו של הצד האחר, בתנאי שההוצאות אינן בלתי סבירות.

88. (א) צד המחויב לשמור על הטובין בהתאם להוראות סעיף 85 או סעיף 86, זכאי למכור אותם בכל דרך מתאימה אם הצד האחר איחר באופן בלתי סביר בנטילת ההחזקה בטובין או בלקיחתם חזרה או בתשלום המחיר או בהוצאות השמירה, ובתנאי שהודעה סבירה על הכוונה למכור ניתנה לצד האחר.

(ב) אם הטובין הם כאלה המתקלקלים במהירות או אם שמירתם כרוכה בהוצאות בלתי סבירות, על הצד המחויב בשמירת הטובין בהתאם לסעיף 85 או לסעיף 86 לנקוט אמצעים סבירים כדי למוכרם; במידת האפשר, עליו לתת לצד האחר הודעה על כוונתו למכור.

(ג) לצד המוכר את הטובין הזכות לעכב מתוך פדיון המכירה, סכום השווה להוצאות הסבירות של שמירת הטובין ומכירתם; עליו לתת לצד האחר את היתרה.

פרק 6 - הוראות סיום

96. מדינה מתקשרת שחקיקתה דורשת כי חוזי מכר ייכרתו בכתב או יוכחו על ידי כתב, רשאית, בכל עת, למסור הצהרה בהתאם לסעיף 12 ולפיה כל הוראה של סעיף 11, סעיף 29 או חלק ב' של אמנה זו, המתירה חוזה מכר, שינויו או ביטולו - בהסכמה, בהצעה כלשהי בקיבול או בביטוי אחר של כוונה, בכל צורה אחרת מאשר כתב, לא תחול כאשר לצד כלשהו יש מקום עסק באותה מדינה.

יוסף ביילין
 שר המשפטים

אהוד ברק
 ראש הממשלה

אברהם בורג
 יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
 נשיא המדינה

